

anse det for praktisk, at de Lovbestemmelser, der maatte blive nødvendige til Gennemførelsen af en Indkaldelse af Nationalbanksedlerne, indgaar som et Afsnit i det af Finansministeriet (Skattedepartementet) udarbejdede Lovforslag.

Direktionen skal samtidig henvise til, at en almindelig Indkaldelse af cirkulerende Pengesedler blandt de af Tyskerne under Krigen besatte Lande indtil nu er blevet gennemført i Frankrig og Belgien, og at man efter al Sandsynlighed maa regne med, at en almindelig Indkaldelse vil blive foretaget ogsaa i andre under Krigen besatte Lande.

Med Hensyn til den nærmere Form for Gennemførelsen af en Indkaldelse af Nationalbanksedler henviser man til hoslagte Bilag 2, der indeholder en Redegørelse for den Form for Indkaldelsen, Direktionen anser for nødvendig.

Saaframt den af Nationalbanken foreslaede Form for Indkaldelsen vælges, vil det være nødvendigt paa et enkelt Punkt midlertidigt at ændre Lov Nr. 116 af 7. April 1936 om Danmarks Nationalbank. Direktionen skal herom bemærke, at Danmarks Nationalbanks Repræsentantskab i Møde den 22. Juni 1945 har givet Danmarks Nationalbanks Direktion Fuldmagt til paa Repræsentantskabets Vegne at meddele den i § 32 i nævnte Lov omhandlede Tilslutning til saadanne Ændringer af Nationalbankloven, som er nødvendige, saaframt en almindelig Indkaldelse af de i Omløb værende Nationalbanksedler gennemføres.

Endvidere tillader Direktionen sig at stille Forslag om, at der ved Lov gennemføres Regler om en delvis Spærring af de Pengebeløb, som de indkaldte Nationalbanksedler repræsenterer, samt af de meget store Pengebeløb, der af Befolkningen er indsat i Banker og Sparekasser.

Idet man med Hensyn til Reglerne for en saadan Spærring henviser til Bilag 2, skal man bemærke, at de Spærringsregler, der er gennemført i Tilslutning til Direktionens Indstilling af 23. Marts 1942 til Den kgl. Bankkommissær, og som først indeholdtes i Loven af 3. Juli 1942 og nu i Lovene af 8. Juli 1943, og som i Henhold til Lovanordning har Gyldighed til 31. Marts 1946, alene tager Sigte paa Pengeinstitutternes Dispositioner over de store Indskud. Lovreglerne binder derimod ikke paa nogen Maade de paagældende Penge i Relation til Indskyderne. Det maa derfor af pengepolitiske Grunde anses for nødvendigt, at der midlertidig foretages en Spærring af en Del af de store Indskud, indtil denne Spærring eventuelt kan blive afløst af andre Foranstaltninger.

Hertil kommer endvidere det meget vigtige Moment, at de skattemæssige Formaal, der bl. a. tilsigtes opnaaet ved Indkaldelsen af Pengesedlerne, efter Direktionens Opfattelse nødvendigvis maa sikres ved en Spærring af de Beløb, som indsættes paa Konti, hidrørende fra Indlevering af større Beløb af Pengesedler. Den samme Nødvendighed med Hensyn til en Spærring af skattemæssige Grunde maa ogsaa anses at foreligge, for saa vidt angaar store Indskud paa Konti, der maa være til Raadighed i de Tilfælde, hvor en Skatteyder hidtil har opgivet Indkomst eller Formue for lavt. Endelig skal man bemærke, at det under eventuelle Overvejelser om Eengangsskat vil være nødvendigt at træffe Forholdsregler imod, at likvide Skatteydere gør sig illikvide og dermed vanskeliggør Betalingen af en Eengangsskat.

En vis Spærring af Indskud maa derfor opretholdes, indtil de skattemæssige Forhold i Efterkrigstiden er helt afklaret.

Direktionen for Danmarks Nationalbank.

Bramsnæs

Ove Jepsen

Haugen-Johansen